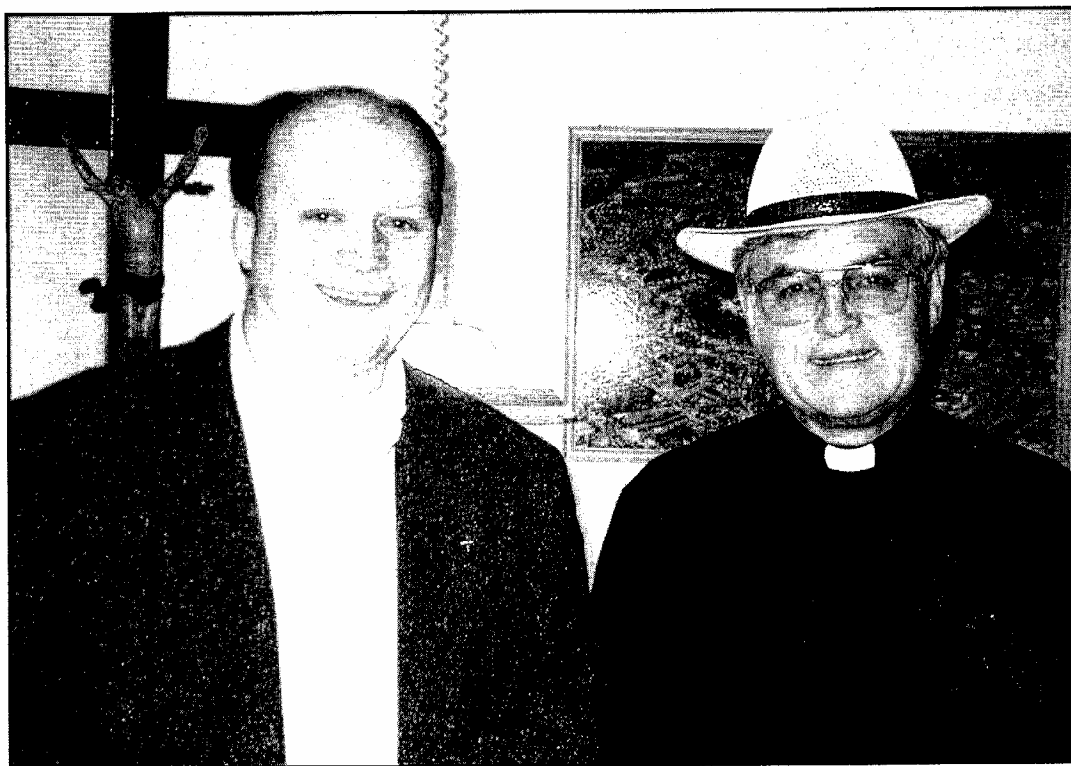

*otec Martin Holík a nový pomocný brněnský biskup Petr Esterka
na návštěvě v Radiu Proglas*

být a BÝT

Velmi dobře známe naléhavá slova z kázání Na Hoře: Buďte solí země! Buďte světlem světu! No jistě, který křesťan, a myslím i nekřesťan, by je neznal. Proč je připomínám? Zdají se mi nanejvýš závažná. Světu totiž nechybí křesťané. Světu chybí Křesťané. Ale dovolte mi to vysvětlit.

Vnímavější posluchač - a nemusí být špičkový muzikant - pozná, jestli zpěvák zpívá o něčem, co se ho bytostně dotýká (třeba Johnny Cash nebo Joan Baezová) a nebo jestli zpívá proto, že se to rýmuje a že mu to kdosi nabídl (tady příklad raději neuvedu). Prostě je rozdíl mezi zpívat a zpívat.

V závěru června jsem poprvé držel v ruce výsledek mnohasethodinové práce. Vzniklo album, které bylo pojmenováno *Na cestě - On the Way*. Střípky 1 a 2 byly, poznamenal zvukový režisér díla Jirka Vodárek, duchovní písničky. Co zpívají *Anima Una* (Jedna duše) na albu *Na cestě*, jsou duchovní písně. Ne že by ty předtím byly špatné. Ale jedno je třeba: dělat to, co je právě nyní dobré, k če-

mu je právě doba příhodná...

Při malé slavnosti na Velehradě, kde se uskutečnilo žehnání - uvedení tohoto alba do života Otcem arcibiskupem Janem, se hudební režisér díla Jiří Pavlica rozdělil o podstatný zážitek. Že cítil při práci i po ní, že to zpívání je pravda. Že je to o tom, co on i zpěváci žijí, o tom, co je v nich. Že Bůh je a že to zpívání a hraní není jen O Bohu, že je to i S Bohem. Rozumíte? Není rozporu, ani skrytého,

mezi myšlenkami, slovy a skutky. Tak jednoduché a přece tak vzácné. A tolik obohacující. Otec díla Jožka Fojta a jeho - a jsem moc rád, že i moji - přátelé nabídli vám posluchačům Radia Proglas, ale vlastně komukoli (to je úžasná schopnost elektronických médií), něco z jim svěřených hřiven. Myslím, že tak obvazují početné odřeniny našeho zle potlučeného světa.

A co já? A co vy? Myslím, že nějakou hřivnu, která je k upotřebení, má každý z nás. Pozor na datum expirace!

A teď zpátky k myšlence. Křesťan je křesťanem, pokud bezprostředně žije s Kristem, pokud si nenechává něco „v záloze pro sebe“. Pokud ví a nezapomíná, že se jmenuje celým jménem ne Martin Holík, ale Martin Kristův Holík. Se vším, co z toho plyne. Že se dobrovolně vydává do závislosti na Bohu. A že je to dobře.

Milí, budme pravda. Budme v pravdě!

Každý den je pak dnem radosti...

Váš o. Martin

Na shledanou!

Tamtamy duní a čas se nachyluje. A tak mi nezbývá než se přiznat, že to veliké břicho, které mi během devíti měsíců narostlo, není nafukovací míč, ale příbytek malého človíčka, který se už brzo narodí a bude vyžadovat spoustu mateřské lásky a péče. Teď se jistě zaradovali všichni, kteří pět minut po poledni rychle přiskakují k rozhlasovým přijímačům, aby vypnuli ty „nekonečné proudy vážné hudby“, které se den co den linou z radiopřijímačů v rámci Hudební siesty. Pro ty všechny bude jistě zklamáním zjištění, že ačkoli hudební redaktorka Klára Beránková Proglas na čas opustí, vážná hudba zůstává.

Neuslyšíte na nějakou dobu můj hlas, zvláště v pořadu „Oktáva“, ve kterém jste si, jak doufám, již oblíbili Dušanu Eremiášovou, která pravidelně chystá povídání o hudebním výročí měsíce okořeněné nejednou zajímavostí ze života toho či onoho komponisty. Tomáš Šenkyřík každý poslední týden v měsíci představí některého ze současných hudebních skladatelů, zatímco Dr. Válková si do pražského studia Kristián bude i nadále zvát přední umělce nejen z České filharmonie. Já se vám občas připomenu pouze nějakou reprízou staršího pořadu „Hudba současnosti“. A jinak? Budu se těšit, že se k vám - do vašich domácností - po nějakém čase zase vrátím. Třeba (mé tajné přání) se do té doby najde sem tam někdo nový, kdo zjistí, že se ta vážná hudba dá někdy, občas, snad, opatrně, tak jenom potichoučku a zlehýnka poslouchat. A to budu mít obrovskou radost.

Klára Beránková

Jak nejlépe chytat vlny

Protože se neustále - k naší velké radosti - množí dotazy, jak ulovit vysílání Radia Proglas, předkládáme vám stručný popis třech způsobů zachycení:

1. V digitální podobě ze satelitu Kopernikus: k tomu potřebujete digitální satelitní přijímač (např. firmy Czechlink), další satelitní vybavení stejné jako pro příjem analogového signálu.
2. Přes kabelové rozvody (a to většinou na stejných frekvencích jako z našich vysílačů.
3. Nejčastější způsob je běžný příjem na rozhlasovém FM přijímači na frekvencích 107,5 Brno, 93,3 Praděd, 90,6 Hostýn a od srpna 1999 také 97,9 z Ještědu.

Právě třetí způsob příjmu můžete nejvíce ovlivnit výběrem přijímače a antény i jejich vhodným umístěním. Na určitých místech naší vlasti stačí koupit si rádio v ceně odpovídající pěti kilogramům brambor, místo antény zastrčit kus drátu nebo ani nevědět, že antény existují, naladit správnou frekvenci, ulehnout na sofa a oddat se poslechu vysílání Proglasu. Jinde ani se špičkovým přijímačem a obří anténou nechytíte nic. A víte, co je nejhorší? Že obě místa nemusí být od sebe dál než půl kilometru.

S trochou odvahy pro práci ve výškách, s trochou štěstí a za pomoci zlatých českých ručiček můžete příjem našeho vysílání často pronikavě zlepšit. Začneme u mapy. Je důležité si vybrat, který vysílač je pro vaši situaci nejlepší, protože to nemusí být ten nejbližší. Pokud jste schovaní za devatero horami (devatero řek neruší), příjem i docela blízkého vysílače se značně ztíží. Je třeba brát také v úvahu různé úrovně výkonu vysílačů. Praděd má 20 kW vyzářeného výkonu, Brno 2,6 kW, Hostýn 0,5 kW a na Ještědu 20 kW. Dosah vysílačů je samozřejmě úměrný jejich výkonu.

Nejdůležitější částí přijímacího zařízení je anténa, mnoho typů rádií má takzvanou prutovou anténu - ano, to je ta vysouvací tyčka. Její nejvhodnější nastavení není ve směru, kde nejmíň překáží, ale pokud možno kolmo ke směru, ve kterém si myslíme, že je vysílač. Pro Hostýn je to jednodušší, anténa by měla být svisle, jinde však vodorovně. Tenhle typ antény má sice výhodu, že jej spolu s rádiem snadno přenesete, ale není zdaleka tím nejlepším v místech s horším příjmem.

Kvalitní antény se dají pořídit v některých obchodech s elektronikou nebo přímo u nás v Radiu Proglas za 500 Kč. Když se vám nepodaří nic kloudného naladit, anténu nám můžete vrátit a peníze od nás dostanete zpět. Ani ta nejlepší anténa však logic-

ky nebude k ničemu, pokud ji nebude k čemu připojit. Už při koupi rozhlasového přijímače byste se měli zajímat o to, jak přístroj vypadá zezadu. Pro připojení dobrých antén, tedy i té od nás z Proglasu, se používá stíněný (koaxiální) kabel, který vyžaduje patřičný otvor na zadní straně přijímače. Zatímco u dražších zařízení, ve kterých má rádio, magnetofon nebo CD přehrávač vlastní škatulku, je možnost připojení antény samozřejmostí, u levných přístrojů tvaru a vlastností jezevčika nenajdete nic víc než vysouvací prut. Takže i zde platí, že cena je úměrná kvalitě. A když budete kupovat nový přijímač, podívejte se prosím, jakým způsobem si na něm můžete naladit požadovanou stanici. Dnes je nejčastější přístroj s digitální stupnicí a honosným nápisem PLL Synthesizer Tuner, který zobrazuje naladěnou frekvenci číselně, umožňuje ukládání stanic do paměti i jejich rychlé vyvolávání. Levnější nebo starší rádia mají stupnici, po které se pohybuje ukazatel. Ladění není tak pohodlné, neumožňuje přeladit rychle z jedné stanice na druhou, přesto má i své výhody. Jemným posunem ukazatele vpravo či vlevo můžete doladit frekvenci na libovolnou hodnotu, digitální ladění umí jen příjem na určitých frekvencích, obvykle s krokem 0,05 MHz. Jistě vás napadne, co že je to za výhodu, když žádná stanice nevysílá třeba na 107,05 MHz, ale ono se ukazuje, že někdy velmi malým odladěním od správné frekvence vysílače dostanete příjem lepší než s přesným nastavením.

Tady končí teorie a otevírá se volné pole pokusům. Zcela běžná je situace, kdy rádio hraje dobře, jen když se ho dotýkáte levou rukou; nebo když je zavřete do spížky; či anténu a přidané dráty omotáte kolem sušáku na prádlo. Zde musím přiznat, že scénka, ve které se Mr. Bean snaží neuvěřitelným způsobem uvést do provozu televizor, vůbec není nereálná a může být běžná i u rozhlasových přijímačů. Ano, ukazuje se zde, že zákon schválnosti často vítězí nad člověkem i nad technikou. Právě proto se nevzdávejte a zkoušejte nosit přenosný přijímač nebo anténu na všechna možná i nemožná místa (nezapomeňte na místečka pod stropem, za topením i v troubě!), však on se vám ten Proglas někde ozve. Naše zkušenost je taková, že v místech se špatným příjmem na levné přijímače lze docílit dobrého příjmu na slušnějším zařízení, hlavně s dobrou anténou. V místech, kde se Proglas na přenosném přijímači vůbec nedá naladit, nebude jeho příjem dobrý ani s kvalitní anténou a drahým přijímačem.

Takže vám mohu popřát jen hodně štěstí, abyste pochytili co nejvíce vln Radia Proglas.

Lubor Přikryl

Prosba k ochotným

Už třetím rokem se nám slibně rozvíjí projekt KAPR v Klubu přátel Radia Proglas. S většinou našich spolupracovníků jsme navázali těsné kontakty i osobní přátelství. Nejenže nám tito přátelé šetří korunky a pomáhají osobně doručovat naše Zpravodaje lidem ve svém okolí, ale také jsou jakýmsi živým mostem mezi vámi a námi.

Stalo se však, že ze zdravotních i jiných důvodů několik Kaprů muselo odřici svou službu. Prosíme proto ochotné lidičky, kteří jsou členy našeho Klubu přátel, cítí v sobě ochotu k této službě a dost odhodlání, aby se co nejdříve přihlásili na telefonu nebo adrese Radia Proglas v Brně a nabídli nám svou pomoc. Jedná se nám zvláště o vesničky, vesnice a města s těmito PSČ: 772 00 Olomouc, Daskabát, Střeň a Krčmaň; 796 07 Prostějov 7, Držovice; 798 11 Prostějov 6, Čechůvky, Vrahovice; 796 04 Krasice, Žešov; 796 03 Prostějov; 798 42 Lešany; 798 58 Čechy pod Kosířem, Služín; 798 16 Čelechovice na Hané; 798 03 Plumlov, Ohrozim; 798 02 Mostkovice; 798 09 Výšovice; 798 57 Pěččín; 798 04 Určice; 798 03 Krumsín, Prostějovičky; 798 43 Ptenský Dvorek; celé PSČ 798 44, 690 02, 798 11, 798 01, 796 07, 796 03, 796 02, 796 01.

Děkujeme.

Sekretářky z Akvária

Kapří zážitek

Povím vám, jaké dobrodružství s sebou přináší život, když je člověk odevzdaný a někdo jej podporuje modlitbou. Chystala jsem se čtrnáct dní předem na „výlov“ - tedy sraz *Kamarádů PROglasu* v Brně. V sobotu nebylo z Nového Jičína žádné spojení vlakem ani autobusem a mně se nechtělo jet

samotné. Nejbližší známá *kapřice* je z Valašského Meziříčí, tak se tam nějak dopravím a zbytek cesty pojedeme spolu. Jenže na mě přišla chřipka a navíc tři dny před „výlovem“ dopis, že je kolegyně nemocná. Prosila, ať vezmu poštu i pro ni, že se za mě bude modlit, což asi sehrálo velikou roli. Deset dnů jsem se dostávala z chřipky a v pátek už jela na kole do kostela, kde mi „náhodou“ nabídl soused, že mě zítra ráno vezme autem k autobusu, protože musí mimořádně do práce! To byla pomoc! Tak jsme v pět ráno vyjeli a vše krásně pokračovalo. Celý den probíhal bezvadně.

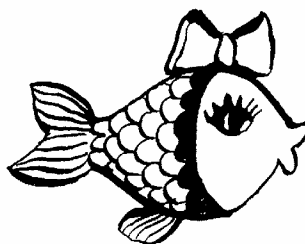
Přemýšlela jsem, jestli se v Brně zdržet až do odpoledne a jít na mši svatou do kostela svatého Augustina. Ale doma bylo navařeno na dva dny, tak proč ne, přespím u známých a pojedu zpátky až ráno. Tak jsem ke svatému Augustinu šla a nelitovala. Byl to velmi krásný zážitek - společenství v kostele, i pak po cestě jsme se podle „*kapřích*“ tašek poznávali a navazovali řeč. Cestou domů jsem měla předat ve Valašském Meziříčí slíbenou zásilku, nasedla jsem tedy v Brně na autobus a vyrazila. Na Rohlence jsme museli všichni vystoupit - řidič měl bezpečnostní odpočinkovou přestávku. Z autobusu jsem vycházela jako poslední a říkám: „Pane řidiči, musím si dát pozor, až půjdete, abych vás ne-

propásla, vezu důležitou tašku.“ A on mě uklidňoval, že mám času dost. Poseděla jsem klidně v nekuřácké jídelně, jenže když jsem vyšla zpátky na parkoviště, autobus tam nebyl. Jen kamióny. Letěla jsem na recepci, ať mi zavolají taxi, ale to by muselo jet až z Brna. Pak si recepční vzpomněla, že řidič vycházel na jinou stranu parkoviště, kam jsem se nedívala, a tak jsem vyletěla znovu ven. Řidiči kamiónů mě ujistili, že můj autobus tam ještě před minutou stál. Už nestojí. Ujel. Tak mířím znovu na recepci, kde mi doporučili stopovat. Půl hodiny jsem marně mávala. Když někdo vyjížděl, byl buď plně naložený, nebo nezastavil. Většinou cizinci.

Dovedete si představit ty děsivé myšlenky, jak moje *kaprovské* tašky jedou a já stojím tady... Kde chudinky skončí, co když je někdo ukradne! A ty výčitky svědomí! Jak se mi to mohlo stát? A čas běží. Možná vypadám v té černé bundě jako lupič a už je úplně tma, no nic, jsem v rukou Božích, pomodlím se růženec. Byla to taková půlhodinka hrůzy po krásném dni, až mi zastavil nějaký muž, který jel do Vyškova, ale byl ochotný na to „pořádně šlápnout“, abychom autobus dohnali, navíc sám uvažoval, jak to udělat, protože já už jsem v té chvíli byla vyšitnutá. Ve Vyškově jsem si vzpomněla na kamarádku z Hrachovce, která by mi mohla pomoci. Když jsem jí telefonicky vysvětlila svou situaci, ochotně mi slíbila pomo. To mi pomohlo natolik, že jsem se vzpamatovala a společně jsme to zvládly. Moc mě potěšilo už to, jak klidně a ochotně mi vyšla vstříc. Po všech peripetiích a hrůzách to s *kapří poštou* šťastně dopadlo a zpravodaje se dostaly ke všem členům.

Tak jsem vám to tedy vypsala, jak takový *kapr* působí a že i za ty zmatky, které působím, sklízím od *rybiček* tolik vděku, že to až není dobré. Vždycky jim říkám, neděkujte mi, chci mít odplaceno tam nahoře a do svého kufříku si musím něco naskládat, těch příležitostí už třeba nebude mnoho. I tak jsem si říkala jako ta Danko: „Co tady v tom rádiu ještě dělám? Co tady mezi kapry ještě dělám?“ Ale dá-li Pán, snad se ještě polepším.

A zahrajte prosím tomu řidičovi i mé kamarádce z Hrachovce písničku, protože mi oba moc pomohli.

Vaše *kapřice* Helena

PS: Hráli jsme jim
20. 7. 1999

Novinky

1. Bývá zvykem se na tomto místě ohlédnout za poutí na Hostýn - o žádnou novinku by se tedy nešlo, kdyby hlavní celebrant již čtvrté pouti přerádila Proglas otec arcibiskup Karel Otčenášek vyslovil k poutníkům (byla jich plná bazilika) tuto výzvu: *Pomozte uchránit paměť tohoto národa!* Sdovolve, aby se zapomnělo na statečné muže a ženy, kteří v dobách komunistické totality dokázali odolat nátlaku a nevzdali se víry. Mnozí přinesli těžkou oběť, strávili dlouhá léta ve vězeních či pracovních táborech a někteří položili pro Krista i svůj život. Pokud znáte takové případy ze svého okolí, pošlete svá písemná svědectví o těchto novodobých mučednících na adresu: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové (s poznámkou, že zásilka je určena otci arcibiskupovi).

2. Jedním z politických vězňů v nacistických vězeních za druhé světové války a posléze i v komunistických lágrech padesátých let je bývalý diplomat, „historik z donucení“ a spisovatel Václav Laško. Počátkem června jsme měli potěšení setkat se s ním na rozšířené redakční poradě v Proglasu a vyslechnout část neuvěřitelných vzpomínek tohoto pozoruhodného muže, který se podle vlastních slov pokusil napsat dějiny katolické církve v poválečném Československu hlavně z toho důvodu, že to před ním ještě nikdo neudělal. Na výběr z jeho nové knihy „*Ne vším jsem byl rád*“ se můžete brzy těšit v rámci našeho cyklu čtení na pokračování. Interpretem bude brněnský herec a náš stálý spolupracovník pan Alois Liškutín.

3. Pěknou knížku se pro nás chystá číst i Adriana Johanka Růžičková. Snad mohu prozradit, že děj se odehrává v devátém století a hlavním hrdinou je opat Regino z Prumu - někteří z vás už možná tuší, že autorkou je oblíbená Marie Calasanz-Zischeová. Příběh s názvem „*A vody plynou*“ vyjde knižně koncem roku v Karmelitánském nakladatelství, Johanka se na natáčení velmi těší a také s ním nechce příliš otálet, k čemuž prý má velmi dobrý důvod.

4. U knížky zůstane i tato - dle mého soudu velmi příznivá novinka: ti z našich posluchačů, kteří vyslechli v podání Radovana Lukavského čtení z knihy papeže Jana Pavla II. „*Dar a tajemství*“ a chtěli by si tuto knihu koupit, mají příležitost získat ji se značnou slevou přímo v nakladatelství Nové město, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Telefonem je možné objednat ji na čísle 02 - 22 51 40 30 a cena činí 64 Kč, s poštovným 80 Kč.

5. Autorka těchto řádků se cvičně otázala Františka Schildbergera, co bude dělat v nastávajícím školním roce. Zdá se, že dohromady nic: jen učit na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity v Praze, na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a možná i na Teologické fakultě Palackého univerzity v Olomouci. Bude-li nadále členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, hodlá v ní i nadále pilně pracovat a dojíždět za tím účelem do Prahy. Z toho je jasně vidět, že František má dost času na to, aby každý všední den přispěl Radiu Proglas svým politickým komentářem za kulantní cenu: jednu korunu za kus (kdyby dělal komentáře úplně zadarmo, jistě bychom si toho tak nevážili). Splatnost honoráře je stanovena - jak jinak - na Silvestra roku 1999. Zatím se však bohužel neví, co všechno si František za ty peníze pořídí.

6. *Den otevřených dveří* se nám navzdory mírně nepříznivému počasí vydařil a přátelé se sjeli ze všech koutů naší země v úhrnném počtu asi pěti set lidíček. Někteří - jako ministranti z Opavy - využili poznávacího zájezdu do Brna, jiní (zejména Valaši) si přivstali a dorazili zvláštními autobusy a opět jiní - často z velké dálky - neváhali nastartovat rodinné automobily a vzít s sebou houfy dětí. Bylo nám spolu dobře a jsme zvědaví, zda příště přijdou také noví posluchači ze severních Čech. Těšíme se na všechny!

7. Kalovic Jarmilka se od devatenáctého června jmenuje Šobová a to může znamenat v Proglasu jen jedno: Milan Šoba jí skutečně (a nadšeně) řekl své „ano“ v blanenském kostele sv. Martina. Agi Beránek událost pohotově zachytil svým fotoaparátem, takže Milanova fotka s koňským chomoutem („břemeno, které netíží“) slouží na naší nástěnce (ano, máme nástěnku!) jako důkaz a předmět téměř doličný.

8. Na dovolenou se chystají všichni, každý podle svých možností: někteří k babičce na venkov, jiní na chalupu, jeden výstředník na kole z Brna do Liberce (aby vstřelil místní atmosféru pro účel našeho vysílání z Ještědu), otec Martin s otcem

Tiškem na dětský tábor jako vždy - pravda, tábor se jmenuje Amerika. Kam se však hrabou na sekretářku Staňku Havlíčkovou, která už na dovolené byla, a to rovnou v Kanadě! Staňka dostala pozvání od příbuzných a křížem krážem projela s nimi všechny ty daleké končiny, přičemž největší dojem na ni udělali všudypřítomní volně pobíhající medvědi (totiž toto bychom si přáli, ale pravda je bohužel jiná). Ale snad tam pobíhaly aspoň veverky? Takové přání mám i pro vás, hlavně mladší patnácti let: ať se vám líbí venku, na táboře, u babičky, na kole, u vody, v lese! Hodně medvědů!

Vaše Marie Blažková

Na dálku podaná ruka i s kytkou a bonboniérou

...tak tohle by mohlo být blahopřání po rozhlasových vlnách. Určitě to nejednou napadlo také vás a začali jste přemýšlet o tom, co byste mohli udělat dále. Jestli si někdy naladíte Radio Proglas, pak možná směřujete své doufání k pravidelné nedělní rubrice Blahopřání. A děláte to určitě správně, i když...

I moderátor je člověk chybující a nepřála bych vám vidět, co všechno někdy musí zvládat. Vyznat se v dopise, kde je všechno páte přes deváté, psáno nečitelně a pomícháno s návrhy na písničku - nejlépe bez uvedení odesílatele a jména oslavence - v tom aby se vyznalo asi pět lidí, ne jeden a ještě navíc v neděli odpoledne. Ale potěšení po rozhlasových vlnách je přece dobré, s tím souhlasím. A pokud chcete udělat všechno pro to, aby právě Vaše přání zaznělo tehdy, kdy má, a ne jen sedět u rádia s okousanými nehty a zuřivým výrazem v obličeji, pak bude možná dobré, když si přečtete i následující řádky. Budou takovým příkladem, včetně náležitých vysvětlivek.

Horní Dolní Kotěhůlky, 29. června 1999

Milá redakce Radia Proglas,

chtěla bych Vás poprosit o zařazení blahopřání pro naši stařenku JERONÝMU NOVÁKOVOU z Horních Dolních Kotěhůlek, která oslaví 25. července své 100. narozeniny. Prosím, pokud bude možné, zahrajte stařence už v neděli 4. července, kdy budeme všichni u stařenky, abychom jí popřáli.

Chcete-li vědět něco z jejího bohatého života - stařenka byla nejstarší z deseti dětí, o všechny své sourozence se starala s láskou a pečlivostí. Po stu-

ch pracovala jako zdravotní sestra a tomuto povolání zůstala věrná celý život. Spolu se svým manželem Františkem vychovala pět dětí a nyní se můžeme těšit z dvaceti vnoučat a osmi pravnoučat. Ještě ní se babička ráda stará o zahrádku a malé hospodářství a svoji radu neodmítne nikomu ze svých přátel.

Stařenka má velice ráda opery i současné folko-

pisničky. Bude-li možné, vyberte jednu z uvedených skladeb:

Měsíčku na nebi hlubokém - árie z opery *Salomėja*; zpěv Židů z opery *Nabucco*; *Vše nejlepší* - tři Nedvědové; nebo jinou píseň dle Vašeho výběru v rámci uvedených žánrů.

Text blahopřání je uveden na zvláštním listě. Děkujeme za vyřízení naší žádosti a přejeme všem hodně dobrého do dalších dnů.

Složenku prosím pošlete na adresu

Růžena Nováková (čl. č. 11 111)

Dolní Horní Kotěhůlky 135

532 65

A teď tedy to vysvětlení. Děkujeme dopředu za řešení vašich i našich nervů tím, že nám blahopřání budete zasílat pouze písemně (poštou, faxem nebo e-mailem nejpozději v pátek před uvedením, pokud možno psáno na stroji nebo počítači, určitě jasně a čitelně (všechna jména prosím uvádějte VELKOVÝM písmem). Neuvedete-li přesně, kdy má být písnička zahrána, váš dopis bude zařazen do edice nejbližší datu oslavy. Nezapomeňte uvést jméno oslavence, místo bydliště i důvod, proč mu

přejete. Když uvedete dva až tři návrhy na skladbu, která může zaznít u gratulace, moc nám pomůžete (zvláště tehdy, když budete uvádět plné názvy písní a interpretů). Pokud zvolené písně nebudeme mít možnost zahrát, rádi vybereme nějakou podobného žánru. Nezapomeňte prosím uvést svoji plnou adresu a členské číslo.

Rádi bychom ještě upozornili na to, že automaticky nepotvrzujeme obdržení vašeho blahopřání, ani jeho zařazení do vysílání - pro množství denně doručené pošty to není možné. Částka, kterou za odvysílání gratulace odkážete na naše konto, záleží na vás. Pokud nemáte doma složenky, připište žádost o její zaslání k dopisu - jinak předpokládáme, že se u vás doma ještě nějaká najde a proto je zvlášť neposíláme.

Na závěr ještě upozornění pro ty, kteří se už už chystají usednout a přát někomu, koho mají rádi. Náš hudební archiv je sice omezený, přesto však celkem obsáhlý. Nebojte se chvíli přemýšlet nad písničkou, kterou potěšíte oslavence, nebudete muset mít (oprávněný) pocit, že se hrají stále dokola stejné písničky.

Na společné, příjemně strávené chvíle se za všechny nedělně blahopřejně vysílající těší

Lucie Endlicherová

Mohelnický dostavník

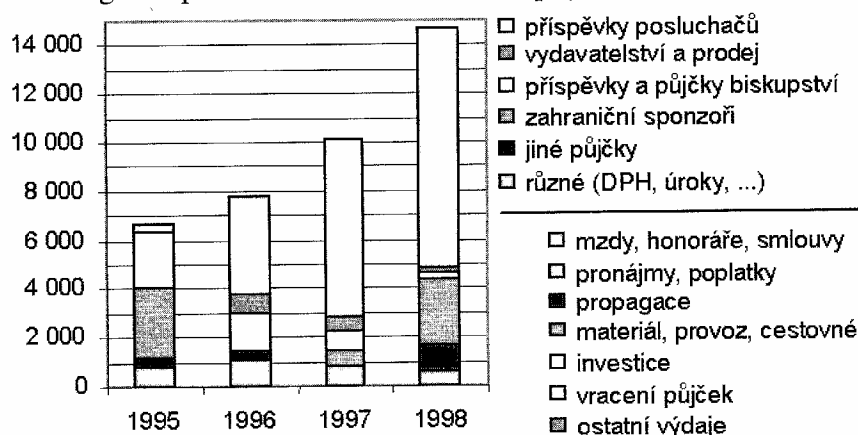
Festival folkové a příbuzné hudby *Mohelnický dostavník* slaví letos 25. narozeniny. Program odstartuje ve čtvrtek 26. srpna koncert skupin *Spirit a Klíč* na hradě Bouzově. Zbytek festivalu se odehrává v Městských sadech v Mohelnici. Nejhlavnější je přehlídka hvězd v sobotu 28. srpna odpoledne. Vystoupí na ní například *Vlasta Redl, Cop, Nezmaři, Druhá tráva, Wabi Daněk* nebo *Vojta Kidák Tomáško*. Součástí nedělního programu bude mše svatá, po které začne koncert Radia Proglas. Letos budou naše rádio zastupovat písničkář *Ivo Cicvárek*, folkové skupiny *A. M. Úlet* a *Ryby* a také současná špička cimbálové muziky, *Hradišťan*. Mohelnického dostavníku se tentokrát nezúčastní skupina *Lokálka*, ale i milovníci humoru si přijdou na své: na jednom koncertě budou hrát recesisté *Semtex* a slovenská humoristická kapela *Mloci z Prešova*. Závěr Mohelnického dostavníku (v neděli 29. 8. v poledne) bude patřit kapele *Fleret a Jarmile Šulákové*.

Milan Tesař

Naše hospodaření v roce 1998

Od letoška vám budeme přinášet účty z našeho hospodaření vždy v letním čísle Zpravodaje - to proto, že účetní uzávěrku máme posunutou na konec června.

Loni, podobně jako předloni, naše rádio ekonomicky opět o 40 % povyroستlo. Tentokrát to však nezpůsobil žádný nový vysílač (vloni jsme neuspěli ani s jednou žádostí o nový kmitočet), ale distribuce signálu pomocí satelitu. Na straně příjmové

byl tento projekt zajištěn dvěma dary: 1,5 milionu jsme dostali od *Americké biskupské konference* a 1 milion od nadace *Fidel Goetz Stiftung* ze Švýcarska. Mezi výdaje, které s tím souvisely, patřily náklady na přístroje pro zajištění přenosu na satelit, a satelitní přijímače. Ty jsou umístěné jak u vysílačů, tak v ústřednách kabelových rozvodů, odkud dodávají signál Radia Proglas do účastnických zásuvek.

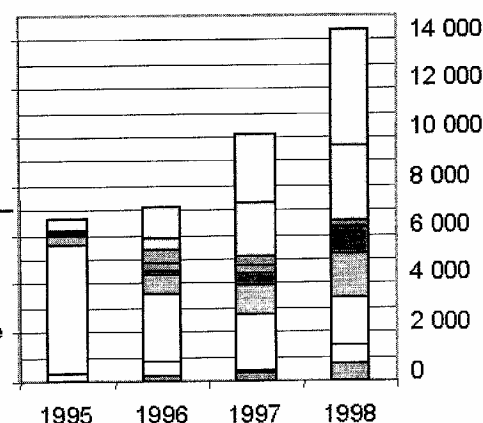
Jak se můžete přesvědčit na levém horním grafu, který zachycuje strukturu našich příjmů, podstatným zdrojem našich příjmů jsou vaše dary - vloni jich bylo rekordních 10 miliónů korun. Tyto peníze nám umožnily přijmout nové redaktory a techniky a tím zvýšit kvalitu vysílání. Počet redak-

torských úvazků se za loňský rok téměř zdvojnásobil.

Zvýšily se i ostatní výdajové položky - pronájmy vysílačů a satelitu, energie. Také desetiprocentní inflace "nafukuje" každou položku.

Přesto je při pohledu na přiložené grafy vidět, že rok 1998 byl pro nás rokem úspěšným, děkujeme vám.

bratr Martin

Sbírka „Ještěd“

Pravděpodobně každý z vás dostal náš dopis s žádostí o mimořádnou finanční pomoc určenou na zřízení a počátek provozu vysílače na Ještědu.

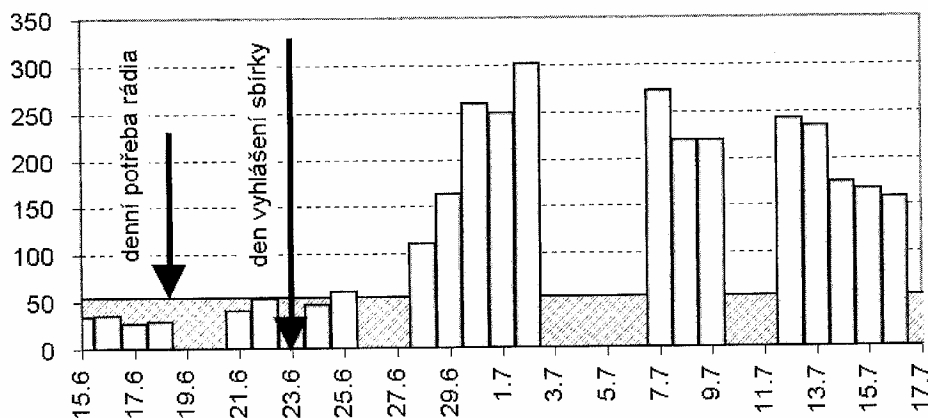
Naše ekonomická situace byla o to tíživější, že průměrné denní příspěvky v posledních dvou měsících byly proti potřebám rádia skoro poloviční (byly dokonce nižší než ve stejném loňském období).

Již během prvních tří týdnů sbírky na náš účet přišlo 2,9 miliónu korun - z toho však 1,9 miliónu „spolkl“ běžný provoz (rádio spotřebuje v pracovní den 53 tisíc korun) a dluh z minulého období. Průběh sbírky můžete vidět na grafu.

Znamená to, že sbírka Ještěd přinesla zatím 1 milión korun. To postačí na provoz vysílače do konce tohoto roku, během této doby se nám jistě podaří oslovit nové posluchače (snad i dárce) v Čechách.

Všem dárčům upřímně Pán Bůh zaplat!

bratr Martin

Zpravodaj Radia Proglas vydává Radio Proglas jako bezplatný informační zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto 13. číslo vyšlo 27. července 1999. Redakce: Irena Novotná, Agi a kolektiv Radia Proglas.